

... inanıyorum!

Pınarbaşı Yayınları ile Küresel Üniversite

CEP BOYU EKРАН İÇİN

Üç

İNSAN

Bir gün ağaçtan küçük bir çocuk oyan, ünlü bir ağaç oymacısı hakkında ünlü bir öykü vardır. Çok güzel olmuştu ve adam onun adını Pinokyo koydu. Eserinden büyük gurur duyuyordu ama oyma çocuğun onun sevgisine karşılık verebilmesi mümkün değildi.

Oymacı tahta çocuğun içine küçük bir konuşma makinesi koysaydı ne olurdu? Küçük oymayı hareket ettirip, "Seni seviyorum" dedirtebilirdi. Bu, oymacıyı tatmin eder miydi? Heyecan ve mutlulukla dolup, "Şimdi oyduğum çocuğun beni sevdiğini biliyorum" der miydi? Hayır, çünkü bu çocuğun sevgisinin bir

dışavurumu olmazdı. Hiçbir gerçek duygu taşımayan sadece mekanik bir şey olurdu.

Öykü tahtadan çocuğun her nasılsa canlandığını söyler. Kendine göre bir kafası vardı ve "Seni seviyorum" dediğinde oymacıyı gerçekten de çok mutlu etmişti. Neden? Çünkü tahtadan çocuk bunu söylemeye zorlanmamıştı—bunu sevgiyle söylemişti.

Bizler bu öykünün sadece bir masal olduğunu biliyoruz. Ama bu öykü bizlere, Tanrı'nın insanı yarattığında neler hissettiğini gösteriyor. Tanrı insanı çok güzel yarattı ve en önemlisi de kendi seçimlerini yapma gücüyle yarattı.

Tanrı insanı yarattı ama onu tahtadan oymadı. Tanrı insanı nasıl yarattı? İnsanın içine hangi özellikleri koydu? Son derste Tanrı'nın niteliklerinden bazılarını ve bizim O'na karşı tutumumuzun nasıl olması gerektiğini etüt ettik. Şimdi Tanrı'nın insanı nasıl yarattığına ve O'na verdiği sorumluluğa bakalım.

Bu Derste Şunları İnceleyeceksiniz

- * İnsanın Yaratılış'taki Durumu
- * İnsanın Şimdiki Durumu

İNSANIN YARATILIŞ'TAKİ DURUMU

Tanrı, ağaçlar, çiçekler ve hayvanlarla çok güzel bir dünya yarattı. Kutsal Kitap, Tanrı'nın gördüklerinden hoşnut

olduğunu söyler. Ama Tanrı'nın yarattıkları tamam değildi. Bu güzelliğin tadını çıkarıp bunları paylaşacak insanlar yoktu.

Yaratılış 1:26-27 bizlere şöyle der: *"Tanrı, "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım" dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun." Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı."*

İnsan yaratılmış olan hayvanlardan farklıydı çünkü Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmıştı. Beden, can ve ruhta kusursuz olarak yüce bir yaratılıştı. Öykünün ayrıntıları, Tanrı'nın insanı topraktan

yarattığını anlatan Yaratılış 2'de verilmiştir. Bundan sonra insanın burun deliklerine yaşam veren nefesi üfledi ve insan yaşamaya başladı.

Yaşamla birlikte sorumluluk da geldi. İnsan kendi kararlarını verebilirdi. Günlük hayatında Tanrı'yı yüceltebilirdi. Yeşaya 43:7 bizlere Tanrı'nın sözlerini verir:

"Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim, / Adımla çağrılan herkesi, / Evet oluşturduğum herkesi getirin' diyeceğim."

Kutsal Kitap, Tanrı'nın akşamın serinliğinde insanla, onun yaşadığı güzel bahçede yürüyüp konuştuğunu söyler. Tanrı, adı Adem ve Havva olan o ilk iki insanı seviyordu ve kusursuz paydaşlıklarının sonsuza dek devam etmesini istiyor-

du. Ama eğer bu paydaşlık zorlanırsa, Adem'le Havva'nın O'nunla paydaşlık etmekten başka seğenekleri olmazsa bu paydaşlığın kusursuz olmayacağını biliyordu.

Tanrı'nın seçme özgürlüğü olduğundan ve insanı da Kendisi gibi yarattığından insana bu paydaşlığın olduğu gibi—bozulmadan ve güzel bir biçimde sürmesi konusunda karar verme hakkını verdi. Belki Adem'le Havva da bu ilişkiyi bu şekilde sürdürmek istiyorlardı ama başka bazı şeyler de istiyorlardı. Bir gün en çok ne istediklerine karar vermelerinin gerektiği bir noktaya geleceklerdi.

İNSANIN ŞİMDİKİ DURUMU

Tanrı, yarattıklarıyla paydaşlık içinde olmaktan büyük bir sevinç almış olmalıydı. Sonra Adem'le Havva, Tanrı'yla bu değerli paydaşlığı bozmayı seçtiler.

İnsan kusursuz konumundan böyle düştü. Yanlış kararı verdi ve günahkâr oldu. Romalılar 5:19, "*Bir adamın sözdinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındı*" der.

Tanrı'nın adaleti günahı görmezlikten gelemezdi. Tanrı yalan söyleyemez ve Sözü'ne aykırı davranamaz. Tanrı, sözdinlemeziğin insanı ölümlü yapacağını söylemişti. Adem'le Havva'nın Aden Bahçesi cennetinden ayrılıp Tanrı'nın

huzurundan ayrılmaları gerekiyordu.

Günümüzde insanın durumu hâlâ günahlıdır. Romalılar 3:23, "*Herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı*" der. İnsan seçme yeteneğini hiçbir zaman kaybetmedi. Yanlış kararlar hâlâ insanları Tanrı'dan uzak tutarlar.

İçindekilere...